

فِي مَصَائِبِ أَنْسِيَةِ الْخَوَرَاءِ

عَلِيْرَضَا صَادِقِي وَاعْظ

مَقْتَلُ الزَّهْرَاءِ فِي مَصَائِبِ اِنْشِیَةِ الْحَوْرَاءِ
علیرضا صادقی واعظ

مکتبہ المصطفائی

ناشر: مؤسسه انتشاراتی امام عصر

صفحه آرای: حسن خانی

چاپخانه: فاضل

لیتوگرافی: مهران

ش.ک: ۶-۰۷۳-۳۸۵-۶۰۰-۹۷۸

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

چاپ او: ۱۳۹۷

قیمت: ۱۵۰۰ ریال

مؤسسه انتشاراتی امام عصر

سرشناسه: صادقی واعظ، علیرضا، ۱۳۶۱ -

عنوان و نام پدیدآور: مقتل الزهرا (س) فی مصائب انسیه

تالیف و ترجمه: علیرضا صادقی واعظ .

مشخصات نشر: قم: مؤسسه انتشاراتی امام عصر (عج)، ۱۳۹۷ .

مشخصات ظاهری: ۸۸ ص.

شابک: ۶-۰۷۳-۳۸۵-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: اثر حاضر از منابع مختلف گردآوری و ترجمه شده است .

موضوع: فاطمه زهرا (س)، ۸؟ قبل از هجرت - ۱۱ق. - مصائب

موضوع: *Sufferings - Fatimah Zahra, The Saint

رده بندی کنگره: ۱۳۹۷ م ۲ ص / ۳ / ۲۷ BP

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۹۷۳

شماره کتابشناسی ملی: ۵۴۱۱۴۹۲

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾

آن که خدا و رسول را آزار و اذیت می کنند خدا آنها را در دنیا و آخرت لعن کرده است. رحمت خود دور گرداند و بر آنان عذابی با ذلت و خواری مهینا ساخته است (احزاب ۷۵)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي مَنْ آذَاهَا فَقَدْ آذَانِي مَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللَّهَ

فاطمه پاره ای از وجود من است، پس هر که از آزاردهنده مرا آزرده است و هر که مرا بیازارد خدا را آزرده است (بحار الانوار، ص ۳۵)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي فَمَنْ أَغْضَبَهَا أَغْضَبَنِي

فاطمه پاره تن من است، هر که او را غضبناک کند مرا غضبناک کرده است (صحیح بخاری، ج ۳، ص ۴۷۳)

یکی زمباح، مهم و مطرح در قرآن کریم، بحث رعایت حدود الهی و حفظ مرز و حریم های معین شده از جانب خداوند می باشد. این حدود در همه امور سطوح زندگی انسان مشخص گردیده و عدم رعایت آن و عبور از حریم ها به عده ان ظلم و ستمکاری معرفی شده است.

﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ سَمِ الظَّالِمُونَ﴾^۱

«و کسانی که از حدود خدا تجاوز کنند بی تردید ستمکارند»

از مواردی که رعایت حدود و حفظ احترام آن در میان یادآوری شده است، محافظت از حریم بیوت انبیاء و اولیاء الهی است که در واقع حفظ حرمت ایشان و در اصل اطاعت از فرمان خداوند متعالی می باشد.

خداوند در قرآن کریم می فرماید:

﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾^۲

۱. بقره، ۲۲۹.

۲. نور، ۳۶.

«در خانه‌هایی که خداوند اجازه داده است که رفعت یابند و نام او در آنجا یاد شود او را صبح و شام در آنجا تسبیح می‌گویند.»

انس بن مالک و بریده اسلمی نقل کرده‌اند، زمانی که رسول خدا ﷺ این آیه را تلاوت فرمودند:

قَالَ رَجُلٌ، فَقَالَ: أَيُّ بُيُوتٍ هَذِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

دو، برسید: این خانه‌ها کدام اند ای رسول خدا؟

أَلْ بُيُوتُ الْأَنْبِيَاءِ

حضرت زرمود: خانه‌های پیامبران

فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ

هَذَا الْبَيْتُ مِنْهَا - بَيْتُ فَاطِمَةَ؟ -

پس ابوبکر پرسید ایس خانه (خانه علی فاطمه علیهما السلام) نیز از

آن خانه‌هاست؟

قَالَ: نَعَمْ مِنْ أَفْاضِلِهَا

فرمود: آری از برترین آن‌هاست.

هر آنچه منتسب به پروردگار باشد، دارای احترام است مانند

خانه‌هایی که طبق آیه شریفه محل تسبیح و ذکر الهی است و آنجا را در جایگاهی والا و رفیع قرار داده است.

آنجا را در جایگاهی والا و رفیع قرار داده است.

بر اساس آیات قرآن کریم نه تنها مکان‌ها و خانه‌ها محترم‌اند بلکه

۱. تأویل الآيات الظاهرة، ص ۳۵۸؛ الدر المنثور، ج ۶، ص ۲۰۳؛ شواهد التنزيل، ج ۱ و

ص ۵۳۴؛ روح المعانی، ج ۱۸، ص ۱۷۴.

ساکنان آن که اولیاء الهی هستند، صاحب حرمت و اکرام می باشند.
از این رو خداوند حتی ورود بدون اذن و اجازه در این خانه هارا نهی
و مورد سرزنش قرار داده است.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾^۱
ای کسانی که ایمان آورده اید در خانه های پیامبر وارد نشوید مگر
پس از آنکه اجازه گرفتید.

البته این حکم به مانند بسیاری از دستورات الهی فقط اختصاص
به پیامبر ﷺ دارد. با آنکه مؤمنین برای ورود به خانه های یکدیگر
باید از صاحب آن اجازه بگیرند.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ غَائِبَتِكُمْ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى
أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾^۲

ای کسانی که ایمان آورده اید در خانه های غیاب خود وارد نشوید
تا اجازه بگیرید و براهل آن خانه سلام کنید این برای شما بهتر است
شاید متذکر شوید

در آیه شریفه عبارت تستأنسوا آورده شده است که از ما تس
گرفته شده و به معنای اجازه همراه با محبت و لطف و صداقت می باشد
و این مطالب را بیان می فرماید که حتی اجازه گرفتن باید مؤدبانه،

۱. احزاب، ۵۳.

۲. نور، ۲۷.

دوستانه و به دور از هر گونه خشونت باشد.^۱
این فرمایش در ادامه کامل ترمی گردد.

﴿إِنْ لَمْ تَحِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجَعُوا فَازْجَعُوا هُوَ أَرْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾^۲

و اگر در آن (خانه) یافتید وارد نشوید، تا به شما اجازه داده شود و اگر گفته شد: از گردید این برای شما پاکیزه تر است و خداوند به آنچه انجام می دهید آگاه است.

حضرت موسی بن جعفر علیه السلام از پدرش امام صادق علیه السلام نقل فرمودند که رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله در آخرین لحظات حیات مبارکش به مهاجر و انصار سفارش و تأکید فرمود:

«أَلَا فَاسْمَعُوا مَنْ حَضَرَ أَلَا فَاطِمَةَ بَائِمَهَا بَابِي وَبَيْنَهُمَا بَيْتِي
فَمَنْ هَتَكَهُ فَقَدْ هَتَكَ حِجَابِي»

بشنوید و آگاه باشید که در خانه فاطمه علیها السلام و خانه من است و خانه اش خانه من است هر کس هتک حرمت مرا کند، هتک حرمت خدا کرده است.

راوی می گوید امام کاظم علیه السلام برای مدت طولانی گریست و فرمود:

۱. تفسیر نمونه، ج ۱۴، ص ۴۲۷.

۲. نور، ۲۸.

«هُتِكَ وَاللَّهُ حِجَابُ اللَّهِ، هُتِكَ وَاللَّهُ حِجَابُ اللَّهِ، هُتِكَ وَاللَّهُ حِجَابُ اللَّهِ، يَا أُمَّةً»^۱

به خدا سوگند حجاب خداوند هتک شد، به خدا سوگند حجاب خداوند هتک شد، به خدا سوگند حجاب خداوند هتک شد،
ای مادر

و ه^۱ برای هتک حرمت این چنین بود: